

Scrisoare pastorală cu prilejul Sărbătorii Nașterii după trup a Domnului nostru Iisus Hristos, Mântuitorul lumii

Summary:

This is the pastoral letter issued by HG Sofronie, Bishop of Oradea at the occasion of the Feast of the Nativity 2019. The focus for the pastoral letter is on the renewal of hope, strengthening of faith and lifting of the divine love in connection with the Nativity. It continues by presenting the role of the Holy Mother of God, Theotokos as the one who gave birth to the incarnated Son of God. It ends with a plea addressed to the audience to give the right honor and respect to The parents.

Keywords:

Feast of Nativity, Nativity as the renewal of hope, Nativity as strengthening the faith, Nativity as an expression of divine love, Theotokos, honor to be given to the parents

† **SOFRONIE,**

EPISCOPUL ORADIEI

Din darul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, Episcopul Oradiei, iubitelui cler, râvnitorului pentru Hristos cin monahal și evlaviosului popor creștin ortodox din de Dumnezeu păzita Eparhie Ortodoxă Română a Oradiei, precum și tuturor cititorilor Pastoralei de față, har, milă și binecuvântare, pace și bucurie de la Dumnezeu-Tatăl și de la Domnul nostru Iisus Hristos, Mântuitorul lumii, în îmbrățișarea Duhului Sfânt, iar de la noi, netrecătoare prețuire și părintească dragoste.

Cinstiți părinți, iubiți credincioși și credincioase,

Cu emoție sfântă și mare vă scriu și la acest luminat și preamărit praznic, aleasa sărbătoare a Nașterii după trup a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Serbând coborârea, venirea în lume a Cuvântului veșnic al Tatălui, ne înnoim nădejdea, ne întărim în credință și sporim în dragostea cea sfântă, regăsindu-ne cu toții, împreună, în comuniunea Preasfintei Treimi, cu Toți Sfinții, în frunte cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, scumpa noastră Maică Precistă, neobosită rugătoare pentru noi la Tronul slavei dumnezeiești, la picioarele Preasfintei Troițe.

Marea sărbătoare ne găsește în fiecare an primeniți, după puterea și râvna fiecăruia și ne pregătește pentru primirea în sânul și în brațele părintești ale Atotputernicului. An de an, lumina și taina cresc în noi, făcându-ne mai buni, mai iertători, mai îngăduitori unii cu alții, după porunca lui Dumnezeu și mângâierea noastră duhovnicească, pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și Pururea Fecioara Maria, Maica Domnului, Maica Bisericii, Maica noastră. Ea, Fecioara, este Cea care s-a bucurat și uimit, născându-L pe Cel mai presus de toată făptura și „*prin Care toate s-au făcut*”, „*Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii*”.

Așa cum mărturisim în Simbolul credinței niceo-constantinopolitan, Cel născut din Tatăl, după firea Sa dumnezeiască, mai înainte de a fi lumea, Cel „*deoființă cu Tatăl*”, „*pentru noi, oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om*”, născându-Se din Fecioara, după firea Sa omenească, unind cele două firi, dumnezeiască și omenească, în unicul Său ipostas, ipostasul Cuvântului veșnic al Tatălui, Logosul, în chip „*neschimbător și neamestecat, fără împărțire și fără despărțire*”, cum ne învață Părinții de la Calcedon. „*Iar numele fecioarei era Maria*” (Luca 1, 27).

Praiubit, evlavios și cuminte popor drept-credincios,

Din voia lui Dumnezeu, Cel în Treime lăudat, închinat și preamărit, Fiul lui Dumnezeu S-a dăruit nouă și lumii, făcându-Se om, Fiul Omului, născându-Se din Fecioara Curată. Astfel, Pururea Fecioara devine Născătoarea de Dumnezeu, cum strălucit a fost proclamată de Părinții de la Efes, deși și mai înainte a fost cinstită ca Născătoare de Dumnezeu, din copilăria Bisericii și până în veci împlinindu-se proorocia pe care Ea însăși a făcut-o, în timpul întâlnirii cu rudenia sa Elisabeta, mama Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul și Întălmernicului Domnului: „*de acum mă vor ferici toate neamurile*” (Luca 1, 48).

Într-adevăr, neamurile pământului, toate popoarele o fericesc și o cinstesc pe Născătoarea de Dumnezeu, unindu-și glasurile cu corurile angelice, în care reverberează salutarea Arhistrategului Gabriel, trimis de Domnul la Nazaret pentru a-i binevesti Mariei Fecioara. „*Și intrând îngerul la ea, a zis: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei!*” (Luca 1, 28). Iar noi, și cei dinaintea și generația noastră și cei ce vin după noi ne unim cântul cu cel al Elisabetei, care „*s-a umplut de Duh Sfânt, și cu glas mare a strigat și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecei tale*” (Luca 1, 41-42). Cu îngerii, cu sfinții, cu toate generațiile creștine, îi cântăm și o ferim.

Ea este Maica noastră, a creștinilor, a celor ce o iubesc și o preacinstesc. Ne este Ajutor prin rugăciunile ei puternice, Apărare în încercări și ispite, Acoperământ peste toate neputințele și lipsurile noastre, deloc puține. Pe Născătoarea de Dumnezeu noi toți am dobândit-o Maică duhovnicească, Maica Bisericii, Noua Evă. Dacă prin cea

dintâi Evă a venit în lume păcatul și moartea, prin Noua Evă, am câștigat iertarea, mântuirea și învierea. Și cum „*a pus Adam femeii sale numele Eva, adică viață, pentru că ea era să fie mama tuturor celor vii*” (Facerea 3, 20), Noul Adam, Fiul Omului, Cuvântul întrupat din Fecioara o descoperă tuturor celor vii pe Maica Sa Născătoare de Dumnezeu, Noua Eva, Viața cea Nouă, prin care L-am primit pe Cel ce este Viața și Învierea. Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pe noi!

Iubiți fii și fiice duhovnicești,

Dacă pe Maica Domnului, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu am primit-o Maică duhovnicească, ajutor, apărare și acoperământ, nu avem voie să uităm de maicile ce ne-au dat nouă viață, atât cele trupești, mamele noastre, cât și cele duhovnicești, nașele noastre. Mai ales acum, dar și în toate zilele cât mai avem de trăit pe pământ, din darul lui Dumnezeu și pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, să nu-i uităm pe părinții noștri, nici pe cei trupești, mama și tata, nici pe cei duhovnicești, nașii. Dacă mai trăiesc, cu iubire și cu cinste să-i înconjurăm și să-i îmbrățișăm, fiindu-le toiaș și sprijin bătrâneților, iar dacă au trecut marele prag și și-au început călătoria spre veșnicie, să ne rugăm fierbinte pentru ei, întâlnindu-ne tainic în bucuria comuniunii, într-o neuitare și veșnică pomenire!

Cu iubirea și cu cinstirea suntem datori față de părinții noștri. Încă din vechime, când Moise a primit de la Dumnezeu Decalogul, Cele Zece Porunci, după primele patru, privitoare la iubirea și cinstirea lui Dumnezeu, a cincea poruncă, prima din cele șase privitoare la viața omului în legătură cu aproapele, cu semenii săi, este cea care ne pune înainte datoria sfântă ce o avem față de părinții noștri. „*Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeu l-a dat ție*” (Ieșirea 20, 12). De aceea vă îndemn, în special acum, deși nu numai, la Crăciun, amintiți-vă de părinții voștri și nu-i lăsați singuri, indiferent de locul unde sunt sau dacă mai sunt printre noi sau au plecat dincolo, unde și noi vom merge.

Anul trecut, în scrisoarea pastorală de la Nașterea Domnului, v-am scris despre singurătate și că nu este bine și nici creștinește să rămână cineva singur de Crăciun. Acum vă pun la inimă, stăruind pe aceeași temă, să nu lăsăm nicio mamă, niciun părinte în singurătate, de Crăciun, dar nu numai. Să avem grijă de părinții noștri, și nu doar atât. Sunt așa de mulți părinți rămași singuri și părăsiți. Înora le-au murit propriii lor fii sau fiice, pe alții i-au părăsit sau i-au uitat copiii cărora le-au dat viață. Câtă tristețe trebuie să fie în acele inimi! Câtă singurătate și ce pustiu la masa de Crăciun! Haideți, dragii mei, să-i facem bucurie Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria și să ridicăm vâlul lacrimilor de pe fețele tuturor mamelor din lume și povara bătrânețelor de pe umerii tuturor părinților și să ne plecăm frunțile smerit în rugăciune pentru cei plecați dintre noi și, în neuitare sfântă, sub Acoperământul Maicii

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Nașterii Domnului

Preciste, delicat și suav să șoptim, împreună cu poetul: „*tu, mamă, ești frumoasă ca o duminică fără sfârșit!*”

Al vostru, al tuturor, de tot binele voitor
și smerit rugător la Tronul slavei
Preasfintei Treimi, pentru rugăciunile
Preasfintei Născătoare de Dumnezeu,

**† SOFRONIE,
Episcopul Oradiei**

Dată în Reședința Episcopilor Ortodocși ai Oradiei,
la marea sărbătoare a Nașterii după Trup a Domnului nostru Iisus Hristos, Crăciunul,
25 decembrie, în Anul Mântuirii 2019.